

PORTOROŠKE RIBICE

Šolsko glasilo CKSG Portorož * Letnik XIII * Številka 1 * POMLAD/POLETJE 2013

Vsebina

Uvodnik	3
PES IN MAČKA	4
MUCA LILI	5
MOJ KUŽA TOBI	6
IZGUBLJENI MEDO	7
DUHOVI SE SLADKAJO	8
MALI IN VELIKI MEDO – PRIPRAVA NA ZIMSKO SPANJE	9
KRATKE ZGODBE NA DOLOČENO ČRKO	10
A zgodba 1	10
A zgodba 2	10
A zgodba 3	10
K zgodba 1	11
K zgodba 2	11
K zgodba 3	11
M zgodba 1	12
M zgodba 2	12
M zgodba 3	12
M zgodba 4	12
P zgodba 1	13
P zgodba 2	13
S zgodba 1	14
S zgodba 2	14
S zgodba 3	14
S zgodba 4	14
V zgodba 1	15
V zgodba 2	15
JAZ	
Janez Menart	16
JAZ	17
JAZ	18
JAZ	19

Uvodnik

Drage bralke, dragi bralci!

Preden zajadrate v ustvarjalni ocean, ki ga tokrat predstavljajo pisane *Portoroške ribice*, je treba NA GLAS! pohvaliti vse prispevke, ves trud, ustvarjalnost in domiselnost naših nadobudnih novinarjev.

Če za trenutek pogledam nazaj, se spomnim, kako ste me nekateri prepričevali, da ne pišete radi, da ne znate in da vas ne zanima. Pa se je hitro obrnilo v drugo smer. Iz meseca v mesec sem občudovala vašo kreativnost, samozavest in napredek. Vsak prispevek je mavrična ribica, ki v celoti predstavlja raznolik, vesel akvarij. Hvala vsakemu, ki je del akvarija.

Leto je bilo pestro, razburkano, pozitivno! Še naprej zaupajte vase, čudite se svetu in pišite, berite, pišite, berite ... živite na krilih mladostne domišljije!

Pred vrati so počitnice, morje lepih trenutkov in biserni nizi dni, ki naj vam ostanejo v lepem spominu.

Spravite vsak spomin, mogoče se kateri izmed njih razvije v zgodbo, pravljico, pesem, misel ... ki bo vedno našla mesto v šolskem časopisu.

Srečno in nasmejano poletje 2013 želim!

Vesna Lešnik

PES IN MAČKA

Zijad Lelić

Nekega dne je pes spal, medtem je mačka videla, da ima okrog vratu srebrno verižico. Mačka se je odločila, da mu jo bo ukradla.

Naslednji dan mačka res pride, ko pes še spi, tiho stopi k njemu in mu ukrade srebrno verižico.

Čez nekaj ur se pes zbudi in vidi, da nima več srebrne verižice. Ves je razburjen, ne ve, kaj naj naredi.

Tretji dan je šel pes v mesto. Tam je videl razne mačke in razne pse. Pes hodi in hodi, ko zagleda mačko z njegovo verižico okrog vratu. Mačka se sicer previdno sprehaja in gleda, da je ne bi zalotil pes, kateremu je ukradla srebrno verižico. Kar naenkrat zagleda, kako se okradeni pes požene za njo. Steče v dir, pes za njo. Pes jo je lovil dve uri.

Ko jo je ulovil, ji je rekel: »Prosim, vrni mi mojo srebrno verižico!«

Ona mu odvrne: »Ne, ne bom ti je vrnila!«

On ji ponovno zabiča: »Še enkrat te prosim, vrni mi jo, drugače ti zavijem vrat!«

Mačka mu ni hotela vrniti verižice, pes ji je zavil vrat, vzela svojo verižico in se odpravil proti domu.

Nauk: Priznaj svojo napako, ali pa jo plačaj z življenjem.

MUCA LILI

Zarja Bratec

Nekoč je za dvanajstimi gorami živela punca po imenu Aurora. Stara je bila enajst let. Bila je revna, vendar zelo prijazna. Nekega dne je šla v gozd pobirat jagode.

Nabrala je polno košarico jagod. Ko se je hotela vrniti domov, je zaslišala mijavkanje. Našla je muco, ki je bila lačna in žejna. Aurora jo je odnesla domov. Dala ji je jesti in piti. Starši so ji dovolili, da jo je obdržala. Bila je zelo vesela. Dala ji je ime Lili. To ni bila navadna muca, ampak čarobna in je znala pomagati.

Nekega dne so prišli sosedi in njihov kuža je muco napadel. Njena ovratnica ga je začarala tako, da je bil prijazen do nje. Naslednji dan so peljali muco k veterinarju, da jo sterilizira.

Bližal se je Aurorin rojstni dan in zaželela si je lopar ter žogico za igranje tenisa. Takoj, ko je izgovorila željo, se je to prikazalo pred njo. Vedela je, da je to začarala njena muca Lili.

In tako še danes živita skupaj srečno in veselo.

MOJ KUŽA TOBI

Jakob Hrvatin

Pred nekaj leti se je rodil kuža Tobi. Takoj sem opazil, da ima neverjetno moč. Opazil sem, da je začel leteti. Prijel sem ga za tace in tudi jaz letel z njim.

Ko sem bil v zraku, sem opazil, da je moj kuža Tobi začel rasti. Bolj ko je rastel, močnejši je postajal.

Nato se je moj kuža Tobi obrnil proti meni in mi povedal, da je nekdo v težavah. Ko sem se obrnil, sem videl meteor, ki pada na Zemljo. S Tobijem sva šla pod meteor in ga razsekala na pol. To sva naredila tako, da so nam prišli laseriji iz oči in sva tako dobila še več moči. Spet sva opazila, da se na Zemlji nekaj novega dogaja. Na konec gozda je prišla vojska vesoljcev, hoteli so ugrabiti vse gozdne živali. Moj kuža Tobi je močno zalajal in dvignil rep in jih tako prestrašil, da se niso nikoli več vrnili nazaj na Zemljo.

Ko sva s Tobijem vstopila v najino najlepšo hišo na Zemlji, sva videla, da je hiša razmetana. Uporabila sva svojo veliko moč in jo tako pospravila v petih minutah.

Ko sem se zjutraj zbudil, sem mislil, da sanjam o neki pravlјici. A ko sem prižgal televizijo, sem videl, kako sva s Tobijem rešila najbolj pomembne gozdne živali.

IZGUBLJENI MEDO

Sara Remištar

Nekoč je mali medo odšel v gozd, da si nabere hrano za ozimnico. Hodil je čedalje globlje v gozd, dokler se ni izgubil. Zelo ga je bilo strah. Drevesa so šumela. Vedno bolj ga je zeblo. Kar naenkrat je na temnem nebu zagledal utrinek in si zaželel, da bi ga oče našel, tega bi bil najbolj vesel.

Očeta je skrbelo, kje je mali medo. Odpravil se je, da ga poišče. Iskal ga je vsepovsod, tudi pri sosedih, šel je tudi v dolino k lisjaku, a meda ni bilo. Njegovo zadnje upanje je bil polž starec, ki je bil velik modrec, imel je palico in dolgo brado. Polž starec mu je svetoval, naj gre tja, kamor ga vodi srce in tako je tudi storil. Tako ga je našel v temnem gozdu. Oče je bil zelo vesel pa tudi jezen. Medu je navil ušesa, nato pa sta se premražena skupaj zadovoljno odpravila proti domu. Doma ju je že čakala pripravljena ozimnica. Medveda sta se najedla medu in odšla spat. Sanjala sta trenutek, ko sta se našla. Zbudila sta se v lepo pomlad.

DUHOVI SE SLADKAJO

Adel Redžić

Nekoč sta živela dva medveda, ki sta živela v hiši.

»Pridi, medved Janez,« reče medo Nejc in ga vpraša:

»Kdo je pojedel ves med?«

Medved Janez mu odgovori: »Jaz že ne, ker sem spal.«

»Jaz ga tudi nisem,« razburjeno reče Nejc, »delal sem domačo nalogo!«

»Kdo pa bi potem lahko bil?« je zaskrbljen medved Janez.

Nejc reče: »Spomnim se, da sem bral knjigo, ki pripoveduje o duhu, ki je kradel med ... Kaj pa, če ga je duh pojedel?«

Nejc in Janez se skrivata pod posteljo in čakata, če bo duh prišel.

Janez zašepeta: »Poglej, Nejc, tam se nekaj premika.«

A Nejca ni bilo več pod posteljo. Medved Janez je pokukal izpod postelje in pogledal, kaj se premika po hiši. Videl je, da medveda Nejca nosi luna, saj je v spanju hodil po hiši in z žlico iskal med. Nato je odprl vrata in odšel na travnik, kjer se je skrila v brlog, kjer je skladiščil na tone medu.

Naslednji dan se je Nejc zbudil na mizi v hiši, kjer ga je pričakal Janez. Janez mu je povedal, kaj je prejšnji dan videl in sedaj vesta, da duha ni. Od tistega dneva se medvedi ničesar več ne bojijo in uživajo ob sladkanju z medom, ki ga skrivajo v brlogu.

MALI IN VELIKI MEDO – PRIPRAVA NA ZIMSKO SPANJE

Martin Ilievski

Mali in veliki medo sta se pripravljala na zimsko spanje. Veliki medo se je šel sprehajat po gozdu, iskat zaloge za ozimnico. Nabral je maline, jagode, brusnice in oreščke.

Ko je srečal volka, ga je vprašal: »Kaj delaš na mojem ozemlju?«

Volk mu je odgovoril: »Na počitnicah sem.«

Nato je na svojem ozemlju srečal ježa.

Jež mu je rekel: »Če me spustiš čez tvoje ozemlje, ti bom povedal, kje je med.«

Medved je rekel: »Prav!«

Jež mu je dal napotke: »Pojdi naprej po poti, tam boš našel panj.«

Med se je res odpravil naprej po poti. Res je prišel do panja. Ko je pogledal vanj, je opazil, da je prazen. Žalosten in razočaran se je odpravil proti domu. Doma je na mizi zagledal vazo polno medu. Ugotovil je, da je panj izpraznil mali medo. Zadovoljna sta se oba medveda najedla medu in mirno zaspala.

KRATKE ZGODBE NA DOLOČENO ČRKO

A-zgodba 1.

Jernej Grižonič

Anja je Ano vprašala ali gleda Kanal A. Ana ji odgovori: "Ali misliš, da moj brat Adi gleda?". Učenci z Antona Ukmarja vsi gledajo Kanal A, razen Alje, saj meni, da ni primerno gledati toliko kanalov.

A-zgodba 2.

Katja Madruša

Albert je videl avion, takoj je poklical Ano in Andreja. Mimo je prišla še Anamarija, a njej se je mudilo po sestro Anito in sestrično Auroro v vrtec, v skupino Avionček. Nato so odšle domov in mama Andreja se je Anamariji zahvalila. Nato je prišel oče Arin in skupaj so pojedli kosilo.

A-zgodba 3.

Marko Belci

Alen in Alenka sta odpotovala v Ameriko. Ko je avion vzletel v zrak, je Alenu postalo slabo.

K-zgodba 1.

Jernej Grižonič

Kaja je kužku prinesla kost za kosilo. Ker je bila kost prevelika, si je odlomil košček zoba. Ko je prišel prijatelj Kristijan, je opazil, da s kužkom nekaj ni v redu. Peljali so ga k veterinarju, ki je ugotovil, da Kikiju manjka kos zoba. Ko so se odpravili v kočo, je bil kuža miren, saj ga je še vedno bolelo. Nato je tudi Kajo nekaj zbolelo v kolenu. Z mamo sta stekli k zdravniku.

K-zgodba 2.

Katja Madruša

Katja se je odločila, da si gre ogledat krokodile, zraven je povabila še Klavdijo. Nato jo je povabila na kosilo, jedli sta korenčkovo juho, nato pa še kruh s krompirjem in kotletom. Ko sta pojedli, sta šli na kepico sladoleda in kokto. Mimo je prišel Klavdijin in Kajin prijatelj Kevin, skupaj so odšli k njemu domov. Tam so se kregali, ker niso vedeli, kaj bi se igrali. Kar naenkrat je v sobo prišla nona Katarinca, zmotilo jo je kričanje, zato je poslala Katjo in Klavdijo domov.

K-zgodba 3.

Marko Belcl

Ko je Katja Kodrič prišla končno domov, je iz kleti vzela kozarec kivijeve marmelade in si jo namazala na kos koruznega kruha.

M-zgodba 1.

Matjaž Stanša, Adel Redžić, Jakob Hrvatin

Matjaž maha moji mački Miki in mama melje moko.
Mačka pa mijavka o mački.

M-zgodba 2.

Tadeja Ivanič, Zarja Bratec

Moj muc je majhen in malo mijavka. Mucku je ime Muri, star je sedem mačjih let. Imam tudi morsko želvo, ki je stara deset želvjih let, ime ji je Marjetka. Vedno moram poskrbeti za obe mali živalci.

M-zgodba 3.

Luka Petešič, Martin Paladin, Erik Torkar

Martin in mama sta obiskala Maribor, odšla sta na mariborski grad. Nato sta odpotovala v Mongolijo in na Maldive, tam sta srečala Matjaža. Z Matjažem so obiskali Mars. Na Marsu so srečali Marsovce in Marka, skupaj so odšli v Maroko.

M-zgodba 4.

Sara Remištar, Zijad Lelić

Marko je motil mamo. Mama ga je motivirala. Majda mu je povedala, da ga bo zatožila "matki". Mama mu je modro rekla, da mu bo dala veliko žepnino, če ulovi mravljo ali pa mušico. Markova mam je videla mravljo, a mu ni hotela povedati. Potem ga je vprašala, če se je učil matematiko in mehaniko.

P-zgodba 1.

Luka Petešič, Martin Paladin, Erik Torkar

Paladin si je šel v Postojno ogledat Postojnsko jamo. Po ogledu Postojnske jame je odšel na Ptuj k prijateljem. Nato so skupaj odšli na Primorsko, v Portorož, kjer so odšli na pico. Paladin je vprašal Petešiča, če gresta v Planet tuš. Odšla sta in tam spoznala prijateljici.

P-zgodba 2.

Sara Remištar, Zijad Lelić

Peter je peljal Petro v Piran. Nato je Peter odšel po pico. Odpravil se je s ponijem. Peter je vprašal Petro, če bosta pojedla pico, ko bosta v Petrinjah. Petra je rekla, da bi bilo v Petrinjah prepozno, saj bo pica preveč postana. Nato sta Peter in Petra počivala celo popoldne.

S-zgodba 1.

Matjaž Stanša, Adel Redžić, Jakob Hrvatini

Sipa se prime na soglasnik in samoglasnik in slika kaže severno Sibirijo. Samuraji so se vpisali na sumo bitke. Sumoborec po imenu Sukose sablja, sipa ga poškropi s črnolom in ga preseka s sekiro. Nato poje suši.

S-zgodba 2.

Tadeja Ivanič, Zarja Bratec

Svetlo sonce je sijalo celo jesen. So prišli oblaki in prekrili sonce. Sara ni zmogla sama urediti solatnih sadik. Samo ji je pomagal. Srečna Sara ga je povabila na sladoled in skupaj sta se imenitno zabavala v čudovitem sončnem vremenu.

S-zgodba 3.

Luka Petešič, Martin Paladin, Erik Torkar

Sestrična Sara in sestra Suzana in sestrin sin Stanko so stiskali slivov sok. Sandra je rekla: "Grem v slaščičarno po smokvin sladoled." Stipe je šel po sadje in sirup. Vsak mu je dal sedem evrov. Sanja je sinoči sanjala o Simonu.

S-zgodba 4.

Sara Remištar, Zijad Lelić

Sara in njena seksi sestra sta se sramovali svojega strica Slavka. Sitni Stanko in njegova sitna sestra Sandra sta smučala na vodi in se sproščala na soncu na Siciliji. Skupaj sta se slikala. Blizu slapa sta videla srno in srnjaka.

V-zgodba 1

Matjaž Stanša, Adel Redžić, Jakob Hrvatini

Velikan voha na veliko in vidi volka in volk reče: »Vi, velika vaja dela mojstra!« Veverica vidi oba vojaka. Vojaka gresta v vojsko. Glavni vojščak reče: »Vi pojdite na vrtiljak, naj se vam vrtil.« Dva vrtnarja se vpišeta v vojsko, imenujeta se Vaso in Veso. Oba vprašata: »Ali je tu tudi vrt, rada bi vrtnarila!« Odpravita se v živalski vrt, kjer je vladar vampir.

V-zgodba 2

Tadeja Ivanič, Zarja Bratec

V veliki veseli hiši živi velika družina Veselkotov. Vse je veliko. Imajo tudi veliko mačko, veverico, veliko voska in veliki valj. V hiši imajo velika vrata. Na vratih je velikanski zvonec. Sobe so tako velike, da se v njih izgubijo. Predvsem velikanske so postelje in mize. Tu živi prava vojska velikanov, vedno se imenitno zabavajo, predvsem tako, da vrtijo mačko po zraku.

JAZ

Janez Menart

Pred ogledalom nem stojim
in v tujca pred seboj strmim.

Kot da zrem prvič ta obraz,
vprašujem ga: Si ti res jaz?

Zamišljeno me zro oči
in vprašajo: Sem jaz res ti?

In trezno pravi mu moj jaz:
Jaz nisem ti, ti nisi jaz;

jaz sem le jaz, ki se mi zdi;
in ti si jaz le za ljudi;

a pravi jaz je dan za dnem
uganka meni in ljudem.

JAZ

Janez Menart

Tibor Ivančič: prevod v angleščino

Before the mirror standing

A stranger

And I am staring

Right at him.

Like I am staring

At his face

For the first time I am asking him:

Are you really me?

Confused looking me

Right into my eyes

Asking me

Am I really you?

JAZ

Janez Menart

Katja Madruša: prevod v italijanščino

Sto in piedi di fronte allo specchio

E guardo lo straniero davanti a se.

Come se vedessi per la prima volta questa faccia,

Le chiedo: sono io davvero tu?

Pensierosamente mi fissano gli occhi

E mi chiedono: sono io davvero tu?

E con la testa a posto le dice il mio io

Io non sono tu, tu non sei io:

Io sono io, come sembra,

E tu sei io solo per la gente,

Il vero io è giorno dopo giorno

Indovinello a me e alla gente.

JAZ

Janez Menart

Marko Belci: prevod v hrvaški jezik

Ispred ogledala njem stojim,
I u stranca pred sobom gledam.

Kao da vidim prvi put taj obraz,
Upitam ga: Jesi ti stvarno ja?

Zamišljeno me vide oči i pitaju:
Jesam ja stvarno ti?

Iztirjeno pričam mu ja:
Ja nisam ti, ti nisi ja.
Ja sam samo ja, ko se mi čini
I ti si ja samo za ljude.
A pravi Ja je dan za danom
Uganka meni i ljudem.

Šolsko glasilo PORTOROŠKE RIBICE so ustvarili

✘

Marko Belcl, Zarja Bratec, Jakob Hrvatini, Martin Ilievski
Tibor Ivančič, Tadeja Ivanič, Zjad Lelić, Katja Madruša,
Adel Redžić, Sara Remištar, Matjaž Stanša,

✘

Matjaž Borovničar z likovnim snovanjem naslovne
ilustracije,

✘

Vesna Lešnik z glavnim

✘

in Marko Strle z odgovornim, tehničnim in oblikovnim
urejanjem glasila.

Portorož, junij 2013

© Center za korekcijo sluha in govora Portorož